

Regeringspartierne, som naturligvis ogsaa dør har Førerskabet, har i øvrigt intet villet gøre for at fremme dette Lovforslag lige saa lidt som det andet.

Holstein: De ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. L. Rasmussen har i de sidste Dage som Ordførere for det radikale og det socialdemokratiske Parti tilkendegivet deres dybe Misfornøjelse med den sønderjydske Politik, der er blevet ført, siden Valgene i Fjor dømte de to Partier til at afgive Regeringsmagten til andre. Det er ikke min Pligt at tale den højtærede Udenrigsministers Sag, men jeg føler mig i høj Grad forpligtet til at paatale de Udtalelser, der lød fra de ærede Medlemmers Læber. Det forekommer mig, at Forudsætningerne for de radikales Koncessions- og Forsoningspolitik overfor Tyskland er bristede saa radikalt, at det just ikke er med den politiske Fortjenestes Adkomst, de Herrer her bringer denne Sag paa Bane. Hele det officielle Tyskland underkender jo Versailles-Traktaten, betragter den som en Voldstraktat inklusive det slesvigske Af-snit; alle de territoriale Afgørelser i Versailles-Traktaten betragtes som uretfærdige og vilkaarlige; de belgiske Grænseafgørelser i Distrikterne Malmedy og Eupen er af den tyske Regering paaklagede overfor Folkenes Forbund med Anmodning om at faa Grænsefastsættelsen dør omstødt, og naar Grænsen i en nær Fremtid bliver fastsat i Øvre-Schlesien, vil vi se det samme Fænomen, at Tyskland betragter Grænsen dør som en Voldsgrense, det gælder om snarest at faa omstødt. For Nordslesvigs Vedkommende er Forholdet det samme: Kapitlet i Versailles-Traktaten om Slesvig er et Kapitel, som Tyskland ønsker ændret og forbedret og helst slettet ved førstkommande Lejlighed. Hvorledes er det gaaet med de radikales Udenrigsminister Hr. Erik Scavenius' Udtalelser i det politiske Udvalg, at Nordslesvigs Tilbagegivelse gaar Tyskland frivillig med til, men at Mellem-slesvigs Afstaaelse vil det betragte som en Erobring? Sjælden har vel en Ministerforsikring og navnlig en Forsikring fra en Minister, der betragtes som en stor Statsmand og Diplomat, af Begivenhederne, af Virkelighedens politiske Kendsgerninger faaet en saa knusende Gendrivelse som denne. Men saa tør vi vel til Gengæld haabe og gaa ud fra, at den Grænse, der nu er fastsat, Grænsen ved Skellebækken, betegner den yderste Grænse — ogsaa for de Herrer Radikale — for Danmarks politiske Tilbagetog i Slesvig, den yderste,

den sidste Linie, hvorfra der ikke mere gaas tilbage. Saa tør man vel gaa ud fra og regne med, at det radikale Parti vil være med til at fastholde af al Magt, om fornødent med Magt, den Tilbagegivelse, der har fundet Sted, i hele dens Omfang. Saa tør man vel gaa ud fra, at saadanne Udtalelser, som forleden stod at læse i de Radikales provinsielle Hovedorgan „Fyns Venstreblad“, misbilliges af den radikale Partiledelse. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske læse et Citat op af denne Artikel. Den er forfattet i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Schmidt som Redaktør af „Tondernsche Zeitung“ er blevet afløst af en Altysker, Hr. Bösewadt, fordi man fra den tyske Regerings Side ikke fandt, at Hr. Schmidt optraadte tilstrækkelig schroff og uforsonligt. I Anledning af Hr. Bösewadts Tiltrædelse af Redaktionen skriver „Fyns Venstreblad“ følgende: „Vi ser med Tilfredshed, at Hr. Bösewadts politiske Fremtidsmaal er Arbejde for, at der kan være en livskraftig og, vi kan vel tilføje, tilstrækkelig talrig Tyskhed i Nordslesvig, til den en Gang ad Aare kan rejse Krav om en ny Grænse“. Det, der siges her, er jo lige det stik modsatte af det, de ærede Medlemmer og det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen i Gaar stod og bebrejdede os andre. Det ærede Medlem Hr. Rasmussen udtalte dyb Forargelse over og Mishag med, at man fra dansk og mellem-slesvigske Side taler om et nationalt Haab. Der maa ikke tales om Haab. Men hvad er det da, her gøres? Her billiger og bifalder man, at man fra tysk Side ikke alene taler om Haab, men taler om politisk Fremtidsmaal og om at rejse Krav om en ny Grænse! Med andre Ord: Frihed for Loke, men ikke for Thor. Det lyder mærkeligt at høre en socialdemokratisk Leder, der til daglig har til Op-gave at forsvare Samfundets smaa, Samfundets daarligt og vanskeligt stillede, nægte denne Befolkningsdel i Mellem-slesvig, en Befolkningsdel, som ogsaa er lille og uden andet Magtmiddel end sin Menneskeret til at haabe, vanskeligt og daarligt stillet, nægte den Retten til at haabe og nægte os andre Retten til at tale med den om Haab. Der findes i Udlandet Tusinder af Socialdemokrater, for hvem det nationale og det sociale er ligeberettigede, ligestillede Interesser. Aldrig vilde det ærede Medlem nægte de smaa i Samfundet Ret til at haabe paa deres sociale Fremtidsstat, men et nationalt Befolkningsmindretal maa ikke have